

רשמה לצ

פגישת ראש הממשלה עם לוי אשכול עם עתונאי ירושלים

ירושלים, י"ח בתמוז תשכ"ג - 10.7.1965

90

הפיהח יו"ר אגודת עתונאי ירושלים מר א. צימקין:

כבוד ראש הממשלה, אורחיים נכבדים, חבריט יקרים.

כבוד רב הוא לנו לארח בביחננו את ראש הממשלה מר לוי אשכול

במסיבת העתונאים הראשונה שלו במילוי הפקירו הרם.

איני חומא לאמת באמרי, כי ציבור העתונאים שתף לרגשי

האהבה והחיבה האישית בהם מלווים אותך המוני העם בארץ זו, ומאחלים

לך הצלחה במילוי המשימות הכבדות שהוטלו עליך. אין ראש הממשלה פנים

חדשות לציבור העתונאים. מאז נמקסיד רכשה את לבוח עתונאי ישראל

כגלל חכונותיך האישיות הנעלות הגלומות בנפשך.

לא זרים לנו קסמך האישי, החיוך המלבב המלווה אותך בעתות

צרה ושמחה, הפשטות העממית שבך; הנופת העבודה ויזמת העשייה המהמדת

המלווה אותך. אנו מוקירים אהבת העם והאדם שבך, גישתך הישיבה ביחסית

לאנשים, רוח האומסטימיות והדורות היצירה שבך.

אנו מכירים בצד לוי אשכול המפייס, המפשר והמכבה שריפות

גם את לוי אשכול הלוחם והיודע לעמוד גם בדרך לא מקובלת ולא פופולרית.

עם זאת אני חייב להזהיר את ראש הממשלה שאנו מכירים גם את חולשותיך.

ליד שלחן זה מסובים נציגי העתונות על כל גווניה, המסרחים

במסירות ובנאמנות את הציבור, כל אחד לפי דרכו והבנתו.

עלי לציין כי אנו גאים ברמתה המוסרית של העתונות הישראלית

המגלה אחריות לאומית וציבורית במילוי הפקידת. נשמח לשחוף פעולה

עמך הודך הערכה וביקורת. משיתוף פעולה זה מלווה הבנה הדדית הצמח אך

ברכה לכולנו.

בהזדמנות זו חרשה לי להביע משאלת רבים להפוך מסיבה זו

לדבר קבע - לפחות פעם לחודש.

בברכה עלה והצלחה אני כותח מסיבה עתונאית זו.

רת"ם ל. אשכול:

אני לא יכול להגיד, רבותי וגבירותי, שאני

מחוסן בפני מליח טובות ודברים טובים ומחמאות.

רסאני לא מתרגש לעתים, וזה במקצה מצבי גם היום מה יצלכם ביניכם.

אם כי, אתם ודאי לא התמלאו אם אגיד, אני יודע גם לעשות
דיסקונטו על דברים טובים ומחוקים. סוף סוף הייתי פעם שר האוצר
ועסקתי בפרגמטיה זו.

קורה כך שאנחנו היום בטעם הראשונה נפגשים
ואני נפגש עם המעצמה המכובדת הזאת, ואני רואה שאפילו אסף עלה
מסום כך לירושלים, ואני בטוח שכולנו נסכים לכך - לייתר את כבודת
ומקומה של ירושלים. בזה אני רוצה להצטרף ולבקש להצטרף מהתל-
אביבים, שאנחנו בכל זאת עושים זאת בירושלים. אני חושב שכך נאח
וכך יאה. (ס. אסף: לא נמגר הרבה).

אמר המוח, אחרי כל השבחים, ^{שמכירים} שאפילו גם את
חולשותי, אני רק בטוח שלא את כל חולשותי. לעומת זאת אולי גם לא
את כל המעלות שלי. במשך הזמן זה עוד יופיע. הם עוד לא יודעים מה
טיבו של עובר זה, אולי עוד לא הכל.

אנחנו רוצים לקצר, אם כי טוב להרבות בדברי
הורה אפילו בין 3 שאכלו יחד, על אחת כמה וכמה קשרה מונים של 3,
או עשרים מונים 3.

נמחק בינתיים בדברים שנאמרו בדברי הפתיחה.
אינני יודע אם אני יכול כבר עכשו להגיד שנפגש אתה להודש, כי כבר
היום באיזה מקום אחר, במסיבה של עתונאי חוץ. גם בן היחה משאלה
בזאת, וסוף סוף צריכים גם לעשות מסהו. אם כך זה ילך, איני יודע
אם אמפיק בין מנישה למנישה להכין דברים שבוה נעמוק. אבל בודאי
הוא שנפגש. יהיו זמנים שיהיה לי צורך להביעה מצידי לעבודה משוחמת,
להסדיר, לבקש עזרה ומיוע והסברה וייקול. ויהיו ודאי זמנים שיראה
לכם שיש צורך בכך כדי להסביר את הדברים לעם, לקורא בארץ ובעולם,
ובודאי תמצא הדרך לכך.

אחת יודעים שרק עכשו נכנסתי לתפקיד ואני רוצה לבקש גם מכם אורך רוח. מדברים על 100 ימים, אינני יודע אם 100 ימים זה מספיק, אבל רציתי רק להגיד שאני יודע, ואני רוצה שגם אתם תדעו. שנכנסתי לעול או שני "ערליס" במקצת חדשים וחרישים בהשוואה לעבודה שעשיתי בממשלה בשנים האחרונות. אולי אחד מהם בהשוואה ובהתחשב עם כל היי בארץ - אני מדבר על ענייני הבטחון - אולי לא לגמרי רחוק ממני ולא כל כך זר, אבל אצא ראשון בממשלה זה באמת פעם ראשונה אחרי 2000 שנה שאני ממלא תפקיד זה. וכל התפקיד שאני ממלא - כך נראה לי - לכל התפקיד צבורי אני מתייחס בדחילו ורחימו, על אחת כמה וכמה התפקיד זה שאני נכנסתי בו, עוד יותר מאשר בדחילו ורחימו, בדאגה וחרדה למצב בו אנחנו נמצאים, למה שקומד לפנינו, ולמה שהממשלה צריכה למלא בקהחה בחשבון את הבמה הישראלית ואת הצרכים הישראליים; אתה במה הכלליה-יהודית בעולם ואת הבמה העולמית - אנחנו והעולם, אנחנו והיהודים.

בעניין זה אני בוודאי ארצה את עזרתכם.

ביודעין או בלא יודעין, בדבור או בכחב או בעל-פה.

אמר קודם המוחת, צימוקי ש"לבנו היה חמיד

אחך", פחות או יותר. אחת לא יכול להיות: הוראי בעד כולם, קשה באוחו רקע שנחוצ לחשוב גם על הלב. הלב אחך וחקט לא אחך. בימים ההולכים לקראתנו ודאי רחמנא ליבא בעי, ולהבדיל גם שר וראש ממשלה, רוצה בלב של היהודים בכלל ושל העכונאים בפרט, אבל אם זה שלא חקמוז הציצה בין הלב הטוב ובין היר, ולא חכתבו בין שמאל.

אני מודה לכם על הזמנתכם זו. (מ. אסף: הלב

בצד שמאל). נכון, זה מספיק.

הי"ר א. ציסקי: אנחנו עוברים לשאלות.

השאלה הראשונה היא שלי: האם הובטח שיחוסם של שרי ספר"ל ואחדות-העבודה בהכרעות מדיניות ובמחוניות באורח סקטי?

רה"מ ל. אשכול: אני קצת מתפלא על שאלה כזאת, ביחוד מפי ציסקי, וביחוד מפני שהוא יודע בשם או לטובת איזה מסלול הוא שואל זאת (צחוק) והם עומדים על שלהם. קודם כל מדובר על עבודה מדינית ובמחוניות, ועבודה זו נעשית במסללה, ואם שר או שרים רוצים להפעיל את המסללה כולה באיזה עניין, אני מבטיחך ומבטיחכם, שיש להם די אמצעים לק. גם אם יש שאלות ושאלות ויש דרישה להקמיד לסדר היום, ועוד לא קרה ששר או מסלול הדרוש להקמיד עניין לסדר היום, שראש הממשלה או הממשלה תגיד שזה לא לדיון.

זה ראשית. והיות ואחת יודע מה אני יכול להגיד לך, אחת ודאי שואל ביחס לוועדה הבחון. זה נכון שבמרכב הממשלה הקודמת, שאני הייתי המכאניקר שלו, דובר אז - וזה היה קצת חידוש - שתקום בהן שורת הוועדות השונות, מחברי הממשלה לעבודה ולפעולה היום-יומית, בין ממשלה לממשלה, בין ישיבה לישיבה, כמו שיש שורה של ועדות, שתקום ועדה מיוחדת קטנה ומצומצמת שעליה יוטל בירור וליבון יתר של עניני הבחון.

אני עבדכם מחוננן להפעיל ועדה זו, לפי ההגדרה שלי, שאמרה אחת גם אז לפני שנחיימם: בערך במחכונת של ועדת השרים לעניני כלכלה. ידוע הדבר בין יודעי ח"ן ויודעי דבר, וגם בין אנשי הממשלה שזו הייתה אחת הוועדות - מבלי שארצה להקטין מערכן או מחריצותן של יתר הוועדות, אבל זו הייתה ועדה שעמלה הרבה. כל יום ראשון הייתה ישיבה קבועה של ועדת השרים לעניני כלכלה וחיה סדר יום גדוש ומלא. אמרתי שאני מחונן להפעיל באמת באמת, כמו שאומרים הצברים שלנו, את הוועדה הזאת, אינני חושב שהיא צורך לכנסה אחת לשבוע, אבל לא בי יחיה העיכוב אם ירצו לכנסה אחת לשבוע. מה דוקא אפשר להבטיח זאת לחודש.

אם תהיה דרישה לישיבות יותר מפעם אחת חכמות או למועד קבוע,
או טוב, בכל מקרה ששר יראה משהו שנהוץ לו להקלותו לדיון,
הכורנה שהועדה תהיה ועדה רצינית, יובאו בפניה העניינים הרציניים,
ועל ידי כך תבוא הגאולה.

אחריהם אמת וקצת אכזבה

חנה זמר: בתנאים הטובים של הרכב הממשלה החדשה, כתב

שר הקלונות ב"למרחב" (4.7.65), שיש בינו

להבדלים אחרים הבדלי חסימות והערבות בשאלות מדיניות הבטחון,
בין היתר, על "תימוש צה"ל ומגמות פיתוח נטקו". היכול ראש הממשלה
להגיד, בכתיחתו למגבלות הנושא, אם היו בזמן האחרון חלוקי דעות
בעניינים אלה, בין הנושאים באחריות לבטחון?

רה"מ ל. אשכול: אני מחסל: קצת על חנה שרוצה לקלוץ דוקא

על הבול הזה בגישה הזאת. את בעצמך אומרת

שב"כפיתוח לאיזה מגבלות" מה המגבלות?

אם לענות על השאלה, נכון שלא הייתי רוצה
בימים אלה, כשאנחנו עוד עומדים במשא ומתן, לא הייתי רוצה להרחיב
את הדבור, אבל כיוון שנשאלתי אומר כי במידה שאני יודע, או לכל
הפחות מכל הנראה לי, יש יסוד לתרום לחילופי דעות עם הממשלה
בהרכבה זה. אסרתי שבמידה שאני יודע, ואני יודע, אני יודע מה
היה בממשלה בהרכבה הקודם ומה יהיה בממשלה בהרכבה זה. פחות מכל
יש מקום לטעון לחילוקי דעות בעניינים אחרניים בממשלה בהרכבה זה.

גבריאל שטרן: האם רואה אתה - כשר בטחון - אפשרות לקצר

את שירות החובה בצה"ל בכלל ושל הבנות

בפרט, והאם תבדוק את העניין?

רה"מ ל. אשכול: אני מסתד קצת לנגוע בזה, איני יודע מה

רוצות הבנות: לשרת הרבה זמן בצבא או לא,

זה צריך לבדוק. אבל זה לא שייך לחלק הפורמלי של החשובה. לעצם

העניין נראה לי שזו שאלה, אך נראה לי שאינני יכול לדבר על זה

בטרם יוקחו דברים עליה בממשלה.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing to be a continuation of the document's content.

Third block of faint, illegible text, showing further progression of the document's narrative or data.

Fourth block of faint, illegible text, continuing the document's structure.

Fifth and final block of faint, illegible text at the bottom of the page.

אריה ציטומי:

האם ערכה הממשלה בירור בקשר להפצת
הידיעות ע"י "מקורות מסלתיים מוסמכים"

שאמרו כי אין קובלט במצרים

רת"ם ל. אשכול:

איני יודע אם אתה מנסה את זה נכון, שנאמר
שאין קובלט במצרים. דומני שתכותרת

נדאי לא הייתה שאמר מי שאמר - וכידוע לא ידוע מי אמר. את הכותרת
עשה הבחור הזעזעק או הסופר, דומני שלא נאמר שאין קובלט.

לעצם העניין אציע להודיע עוד יום יומיים

במבלנוח, דומני שזה עומד על סדר היום בכנסת.

אמנון הפליוק

האם ראש הממשלה מסכים לדעתו של שמעון
פרס, סגן שר הבטחון, שמדיניות הממשלה

צריכה להיות הונקציה של רכש

רת"ם ל. אשכול:

קודם כל מחארים קצת את השד על הקיר, אחר
כך יש שד ומרביצים בו. אני מסופק אם פרס

אמר כך שכל העניין במדיניות ובבטחון זו הונקציה של הרכש. ייחבן
שיש הרבה מן הדברים הללו בנאום הזה, אבל אינני מחאר לעצמי שהוא

אמר רק זאת, ואין שום יסודות של מדיניות אחרת, שאין יסודות
ליחסים דיפלומטיים, כי אם רק רכש. אשהרכש הוא צרכי הבטחון, כל

אחד יסכים ואף אני בחוכם, ושזה חלק אינטגרלי של המדיניות -
זה ברור כשמש. יש עוד עניינים, עוד אינטרסים, עוד צרכים ועוד

מדינות רבות, אז המדיניות הזאת מקיפה עולם ומלואו. רכש זה אחד
הדברים והוא דיבר על הרכש. לא הייתי רוצה שקורה אצאא ידגירו אותו

על ביצים שלא הטיל אותן. סוף סוף אני הקלאי.

אמנון סליווק:

נוכח הפעילות הגוברת בעולם להוצאת

אזורים שלמים מחתום המירון הגרעיני

ובהחשב עם הסיכוח שהי המעצמות הגדולות בפירוז אזורנו בנסק
אסומי ולאור הצהרתו של נאצר לכתב "לה סונד" כי הוא חומך בפירוז
גרעיני של היס"ה"היכון, האם ראש הממשלה סבור שהגיע הזמן לשינוי
עמדתה האליית של הממשלה בסאלה זוז

רה"מ ל. אטבול:

איני מניה שמישהו ברצינות חושב שאפשר

לבנות מניה וביה על הצהרה כזאת של נאצר

שאב התפרסם באחת ה שיחות שלו על ידי אותו מוסר אשר אסר, שהוא
אינו חושב שהמחרון של בקים ישראל הוא מלחמה. כמעט אזרו עיני
כאשר ראיתי את המברק הזה, זה היה איוש הראשון או השני במשרד
ראש הממשלה ובקשהי להחקות על ענין זה ולטלגרף לשגריר בצרפת
לברר מה הענין. מסתבר שלא דובים ולא יער הוא אמילו לא אפר שם
את המלה ישראל. שאלתי את הוא הזכיר את שם ישראל לגביה כחדה.
גם זה לא. הוא אמר פלטהינא. זה רק מוסיק לדעהי לצורך שאם מהפרסם
משהו שנאצר אמר משהו, לדעת הזה אינו מספיק כדי ללכת ולחשוב
ברצינות על שינוי גישות או דברים. אפשר לחפש מדי פעם בפעם
נחונים חדשים ודברים חדשים, אבל שזה יהיה קטליזטור וגומר, לא
נראה לי.

אריה צימוקי:

האם מהכונן ראש הממשלה להקים גוף מיוחד

למכונן אסדיניות החוץ הישראלית ולהיאום

בין מסרדי הממשלה בכל מה שנוגע למדיניות החוץ ועיצוב דמותה?

רה"מ ל. אטבול:

לא הוחלט עוד להקים גוף חדש, אבל אולי באמת

צריך לקום איזה דמות-גוף, המלה הזאת ב שאלתך

מסכה אותי בלשון.

בדרך כלל מקולה המכונן בין המסרדים במידה

מסויימת יכולה להיות וצריכה להיות המקידו של ראש הממשלה בענינים

במהוניים ובעניני מדיניות. בענינים במהוניים יש חזקדה המצומצמת

הזאת שדברתי עליה קודם. זה שעכשו יעבור אחי סגן ראש הממשלה

הקשרים
אבא אבן, ומטבע הדברים/הקרובים והיחסים והשיחות המלפוניות עם שרת
החוץ, זה עצמו מהורה איזה דבר. אם הסאל אותי אם מקימים גוף מיוחד
לא הייתי מנסה זאת כך.

משה חבור ד. בן-גוריון ניהל בחדשים האחרונים
וגבריאל שטרן:

התכתבות עם ממסר ראשי מדינות וחכביר

באיגרותיו את השקפותיו על המצב באזור ואת הסכנות האורבות
לשלומה של ישראל עקב חבניותיו של נאצר ושלימי מדינות ערב אחרים,
והעלה העצות מווימות להבטחת השלום באזור. האם מחכרון ראש הממשלה
להמשיך בקטר זה תוך הזדהות עם השקפותיו והצעותיו של ד. בן-גוריון
בין בדרך העלאת הצעות חדשות?

ד"ר מ. ל. אשכול: אני מצטרף להגיד שהשאלה מוקדמת, הענין

עוד לא בשל, והוא בהחלטות. עוד לא הגיעו

השובות מכולם, כאשר הבואנה המשובות נלמד אותן, נחיעץ ונראה,
אולי קבלנו מהרונות כל כך מספקים שאפשר יהיה לנוח על זרי דפנה.
רק כעבור זמן אפשר יהיה לדעת מה נסיב ומה משיבית.

גבריאל שטרן: האם בכוונתך להמשיך ולקיים את התפקיד

של יו"ץ ראש הממשלה למיזוג גלויות או

האם יש לך חבניות ומחשבות אחרות בחתום זה, כגון הקמת משרד
מיוחד או מוצאה מיוחד?

ד"ר מ. ל. אשכול: הייתי רוצה שהבינו ושחאמינו לי שלעצם

הענין אני מייחס חשיבות גדולה. אני מעריך

ומחשיב את השאלה. במשך כל 15 שנות המדינה כל פעולה שעשיתי כשר
אוצר אב בעניני התישבות, היה לנו הרועם והיתה האמונה, שהכל
רוחפים ודוחקים לכך שאפשר יהיה להסיר מחיצות ופערים. כאשר החחילה
הקליה החמונית האמנתי שזה ענין של דור אחד. הדור השני נכנס לגן
הילדים, יעבור את בית המסר העממי אחר כך את בית המסר התיכון
וכדומה, ויש לך היתודי הישראלי החדש. לצערי הרב ראייתי שזה לא
הולך כל כך מהר, ואני עכשו אומר לעצמי שזה ענין של דורות אחדים,
אבל גם דורות אחדים זה רק את גפעל ונעשה מכל המבואות החדשים
בשיכון ובעבודה, בהעסקה ובחתישבות ובחינוך, ועל כולם בבית-המסר
ובחינוך. ובענין זה במקומה האחרונה החלה פעולה נמרצת גם לגיוס
אמצעים נוספים למה שהקציב יכול לתת, גיוס ברחבי עולם, אבל אני
חושב שגם הקציב המדינה יידרש לתת יותר, כי אני חושב שכאן מרכז
הכובד של הסרת מחיצות בין אלה שיש להם ההוח או יותר הרבה לבין אלה
שאין להם כלום.

דומני שזה לא הסחרון והפחרון הוא לא בזה, אולי מישהו נאחז בדברים היצוניים, אם יהיה סגן שר זה פותר את השאלה? הדברים צריכים להתחיל מהעומק ולא מהקרו העליון. זה לא אומר שאני מראש מביק יחס שלילי לדבר זה, אבל לא זה עומד על הפרק לפי הפיסחי.

דויטש: האם הממשלה יציבה ויכולה לעמוד במשברים, או שבמקרה כזה היא רואה עצמה זקוקה לשובו של מר בן-גוריון?

רה"מ ל. אשכול: איני יודע אם דויטש מקוה לחשובה להלכה או למעשה. הממשלה יציבה, אני מקווה שלא יהיו משברים, ואשר לשאר ימים ידברו.

יצחק שמואלי: האם לא חושב כבודו להורות למטה צה"ל כי יפסיק בנאומי הפרידה של שר הבטחון לשעבר, בהם הוא מנצל בצורה סונולוגית את הבמות להספחו "לגורמנה אחרת", בעוד הניצבים בשורות אזניהם צורמות ואין בפיהם להשיב ולהגיב?

רה"מ ל. אשכול: הייתי שולח את השואל הנכבד למשלי.

א. צימוקי: שלוש שאלות בענין הממשלה הצבאית.

אמנון ספלין: האם ראש הממשלה סבור שהגיע הזמן להסיר עוולות הנקוטות כלפי האוכלוסיה הערבית בשטחים שונים, כולל ביטול הממשל הצבאי.

האין ראש הממשלה סבור שכלפי ערביי ישראל נוהגים ביד חזקה וחקיפה שלא כמו לגבי האוכלוסיה היהודית (הדוגמה האחרונה: פיצוץ בתים שנבנו ללא רשיון בערב איסועאד, בשעה שלגבי בנייה יהודית בלתי חוקית נוהגים בדרך מחונת ומנהלים מו"מ).

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Section 1: Faint text, possibly a sub-header or the beginning of a section.

Section 2: Faint text, possibly a sub-header or the beginning of a section.

Section 3: Faint text, possibly a sub-header or the beginning of a section.

Section 4: Faint text, possibly a sub-header or the beginning of a section.

Section 5: Faint text, possibly a sub-header or the beginning of a section.

Section 6: Faint text, possibly a sub-header or the beginning of a section.

חבר זמר:

בראיון עם סופר "דבר" (28.6.63) דיבר
ראש הממשלה בין השאר על כוונתו "לעייין

חדש בבקיעת מעמדה של האוכלוסייה הערבית". האם מחייבת כוונה
זו לשאלת הממשל הצבאי?

גבריאל שטרן*

האם בכרוונתך לבטל את הממשל הצבאי או
לפתוח למנוח ועדת שרים או ועדה ציבורית,

אשר תבחון את הבטיח הזאת החדש, מבחינה צרכי הבטחון הממשיים
של המדינה מצד אחד ומבחינה צרכי השלכות האזרחים הערבים בחיי
המדינה מצד השני.

ר"מ ל. אשכול:

מה קליוק מנסה לארוז בשתיים שלוש שורות
כל כך הרבה שאלות בבה אחת. אני לא מסכים
להגדרה, אני לא מסכים לעתים לתוכן, ולא מסכים לסימן השאלה בסוף.
יש הגדרות מסוכנות מאד שם ואז צריך להכנס לויכוח ולשם זה יש
צורך בבמה, ויש לעשות זאת בכנסת.

אתם יודעים מה קרה עכשו בגליל העליון
עם השטח העצום שבסך זמן רב היה אדמת המדינה ואחרי כל האזהרות
והאיסורים איך התפתחו וניסו לעלות בכל מיני מבנים רעועים, אחרי
כל האזהרות, ועל זה אינני רוצה להכנס לבירור עכשו. אם איני טועה
זה היה בכנסת או יחיה בכנסת, יינתן הסבר אמצעי ויחברר שלא כך
כך נשיות העניין ולא כל כך הרבה ערולות וקיפוחים נעשו להם בהשוואה
ליודים. ינסו יהודים לעלות כך של קרקעות וחראו מה העטה הממשלת.
אסרחי שאינני מסכים להגדרות, זה ברור שהויכוח מרחיב ומרחיק.

לחנה זמר ולשטרן שאלו בדבר דומה, לזה
אגיד לקרנית " גם לשאלה הזאת. השאלה היחה אם התכוונתי בדברי
לקוממלקס הזה של השאלות, ואסרחי שהתכוונתי גם לשאלה זו.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing as a separate paragraph.

Third block of faint, illegible text, continuing the document's content.

Fourth block of faint, illegible text, showing further progression of the text.

Fifth block of faint, illegible text, located in the lower-middle section of the page.

Sixth block of faint, illegible text, appearing near the bottom of the page.

Final block of faint, illegible text at the very bottom of the page.

חנה זמר:

האם סבור ראש הממשלה שהשקעה כשרה
לפתיחתה מחדש של "פרשת לבון" והאם
יש יסוד לידיעות בעתונות בעניין זה?

אריה צימוקי:

מה דעתך כראש ממשלה וכחבר ועדת השבעה
לשעבר נוכח אפשרות הידוש בירור "פרשת

לבון"?

רה"מ ל. אשכול:

כל מה שאענה אני מקוה שיספק את חנה זמר
ואח צימוקי. אני יכול להגיד שכחבר ועדת
השבעה לא סיניתי דעתי. זה א"י. שנית, אלי לא הגיעה שום קאאאא תביעה
או בקשה לטפל בפרשת מחדש.

ארי ראם
ויוסף גואל:

האם מהכוונן רוח"מ לבקר בארצות אירופה
ובארה"ב בקשר ליגומה בעניין השוק המסותף
וגם כדי לקשור קשרים אישיים עם מנהיגי ארצות אלו הן כראש
ממשלה והן כשר במחון.

יצחק רוטש:

היש לראש הממשלה תכניות לבקר בחו"ל בעתיד
הקרוב?

משה חבור:

השוקל ראש הממשלה את האפשרות לערוך ביקורים
אישיים אצל המנהיגים המדיניים של ארצות,

אשר אתן מקיימה ישראל קשרי ידידות?

גבריאל שטרן:

האם בכוונתך לערוך ביקורים בחוץ-לארץ
בזמן הקרוב?

מ. רון:

האם עומדים לקחת פהונאים גם לסיור הזה?

רה"מ ל. אשכול: אל נא בחופזכם. חנו לי קצה למחמם
במושב הזה. רק שבוע ימים אני במשרד
ראש הממשלה ואחם רוצים לשלח אותי. אולי זה הדבר שחושבים שאם
ראש הממשלה יסע יסעו גם עוזרני. מוקדם מאד לשאול. צריך
להתישב וקצה להתבונן ולצלול לענינים ולבקיעה שעומדים לפנינו.
זה ודאי לא מן הנמנע, ובוודאי יכולים להיות ענינים והזדמנויות
ומקרים שטוב וחשבב ויש חועלה בכך להפגש עם מנהיגי עמים או
ראשי ממשלה, ובימים אלה לאו דוקא בעניני השוק המסוחר. נראה
לי שבעניני השוק המסוחר החדור נמצא עכשו בחיקו של מישהו אחר.
אנשינו בבריטל הציעו מה שחציעו ורגללו אח החדור אליהם. מתיקצים.
עכשו צריך לחכות לחשובה. כמובן שבינתיים ובאלה הזמנים טוב
לחמם את החנורים בכל המקומות האלה שיוכלו לתח לענין זה מעוף
או דחיפה, וזה נעשה בכל הבירות. כך שגם זה לאו דוקא אקטואלי
כרגע בשביל נמיעתו של ראש הממשלה. הקשרים והמגעים בענין זה הם
כמעט מחמירים.

יצחק דויטש: האם קיים מגע בענין פליטים ערביים לקראת
מושב עזרה או"ם הבאה?

רה"מ ל. אשכול: השאלה כמובן עומדת בסדר יומו של משרד החוץ
בדרך כלל באופן רצוף ובערב פתיחה עצרת האו"ם
בוודאי ובוודאי. זה יהיה נושא גם לדיונים בממשלה ויעשו כמובן כל
המגעים החשובים הניתנים למגע ואולי גם יחופשו דרכים למגעים שאולי
עד עכשו לא ניתנו לנו, בוודאי היינו רוצים להגיע ליותר ויותר עזרה
ומעד מצד מי שיכול לעזור לנו.

ארי ראם
ניוסף גואל:

האם מהכוונת רה"מ לנקום ביוזמה מדינית
חדשה בקשר לבקשתנו להגיע להסכם כולל

עם השוק המשותף.

יאחם דויטש:

הערכת רה"מ על דיוני השוק בדרישות ישראל.

רה"מ ל. אשכול:

אני כבר בחשובתי לשאלה הקודמת כללתי את
ענין השוק המשותף. אמרתי איפה אנו עומדים
ועמדתי על השיבות העניין. דומני דווקא בחברתכם פעם או פעמיים
הערכת את העניין. לא כראש ממשלה. הערכת לעניין לא נשתנתה על ידי
כך ששינתה את התפקיד. בשביל מדינת ישראל, בשביל כלכלת ישראל
זה אחד הדברים המרכזיים. אינני רוצה להגיד המכוערים, מפני
שאנחנו נחיה בחקוק שאין דבר שיכול להכריע אותנו. וטוה דבר חסור,
חריף, ואנחנו לא בכדי עמלים בעסק הזה כל כך הרבה זמן. עמדתי
קודם עליה סגוע והמשא התמידתי. אין לנו יסוד - בזה אני נוגע בשאלתו
של דויטש - שאין לנו יסוד להיות מדרושני עונג ולרווח נחם מהחוצאות
עד עכשו, זה ברור כשמש, אבל לא צריך לבטל מה שהושג. יש עמים
שגם לזה לא הגיעו. עצם הדבר שפרצנו פרץ והכירו פעם שישראל עם
הדרכים שלה יכולה למצוא דרכים, וכאשר מוצאים דרכים אמרנו - וזה
בחברה מכוונת - שבכלל אין להעלות על הדעת הצעות של פירורים, והם
מבינים זאת גם כן. בזה אמרנו מה יחסנו עוד אין תוצאה מעשיות,
ועד עכשו אין בכלל לדבר על דבר שהוא משיע רצון או שהוא הישג
בשבילנו לגבי הצרכים. לא עצה אבדה אצלנו החקוק שזה יכול לקחת
זמן יותר או מחוץ, אבל שאנחנו נפרוץ לנו דרך או שביל או נחייב
לשוק המשותף להוצאתנו.

ארי ראט
ויוסף גואל:

האם בדעה סר אשכול להעלות מחדש את
ההצעות לשינויים פרסונליים בהכחדות
ובמפא"י אשר יתואמו עם השינויים הפרסונליים הצפויים בממשלה
בזמן הקרוב?

רח"מ ל. אשכול:

לבי לראט ולגואל לדאגותיהם החמורות.
לי אין כל הצעה בענין זה.

שלום בן תורין:

האם בכוונת הממשלה החדשה להמשיך בקו
המדיני כלפי גרמניה המערבית ושואפת
גם היא ליחסים חקיניים עם ממשלת בונד ואם אין הדבר ניתן לביצוע
בקרוב, האם לא מן הראוי שממשלת ישראל תתן רשות להקמת משלחת
גרמנית מערבית בישראל במקביל למשלחת ישראל בקלן, ז.א. משלחת
מסחרית עם מחלקת קונסולרית?

האם ראש הממשלה מוכן לענות בחיוב,

מתוכנה אליו בקשה כזו מטעם ממשלת בונד?

יצחק שמואלי:

האם עומד רח"מ לקרוא לבירור אוחם "יודעי
דבר", כפי שהנני מצטטו מהשובתו בכנסת
לח"מ. בנין - בה קבע כי הגשת הצעת החוק על-ידי המפלגות
עשויה לדעת יודעי דבר להחיש תהליך החקיקה ולא לעכבו, וזאת לרגל
החמוקותן של המפלגות בישיבה שעל סף פגרת הבונדסטאג לעצמאע היוצא
עד לחודש אוקטובר - להעלות הצעה ביוזמתן, לפנייתך לממשלת בונד כי
עליה להכין הצעת חוק כזו.

רה"ם ל. אשכול: הממשלה שאני עומד בראשה חסיך במדיניות בענין זה של הממשלה הקודמת. לא חידשתי את זה כפי שאמרתי זאת גם בדברי בכנסת.

אשר ליוזמה לקטירת קשרים דיפלומטיים בין ישראל לבין גרמניה המערבית - נראה לי שזה צריך לבוא מצד גרמניה. עד עכשו לא הוצעה כל הצעה להקמת משלחת מחקרית גרמנית בישראל ואין כל דיון בהצעה כזאת ואינני יכול להעמיד את העגלה לפני הסוסים. גם אני לא סבור שהקמת משלחת מחקרית או קצת נציגות קונסולרית הוא הפתרון הנאות לבעיות שבהן אנו עוסקים.

לשאלה השניה והשלישית - אני יכול לאשר את

הצהרת שרת החוץ בכנסת ולקוות שתאריך החקיקה בבונידסטאג יוחש, אבל באמת אינני יודע מדוע עלי על דעתו של מר שמואלי שצריך לקרוא לסדר אנשים שהיתה להם הערכה כזאת או אחרת. הערכה היא חסיד מסקולאציה מחשבתית, אבל אף אחד עוד לא הוכיח שלו לא הלכו בדרך זו היה הדבר יותר מהיר. הממשלה קשורה במפלגות שלה ורוצה אולי שזה יהיה פה אחד. ופתאום קורה שאצבע אחת בין האצבעות קצת נחלשה. אם אחת רוצה בדבר כזה שיהיה פה אחד זה מעכב את הממשלה. גם הממשלה רוצה לעשות זאת. על ידי כך הגענו לכך שבינתיים כל הבונידסטאג פה אחד התאחד על הענין לבקש מהממשלה שתעשה זאת. כך שאין מד למשא ומתן כזה שיגיד מה היה מקצר יותר את הדרך ומה מאריך את הדרך. אנחנו רשאים לחבוק וגם לומר בפומבי שחובעים כי התהליך הזה יוחש ושהתוק הזה יוחק.

אריה צימקי: כלום אינך סבור במירוובך לפנות למס"ם בדבר הצטרפותה לממשלה החדשה שגם בשיחות המערכת הדש

אריה ראם
ניוסט גואל: האם בכוונת רה"ם לנקוט להרחבת הקואליציה לפני תום מהונת כנסת זו והאם צעד כזה יהיה קשור בהתקדמות המוס"ם של איחוד מפא"י ואחדות העבודה?

ר"מ ל. אשכול:

אינני מסכים לחלק שאא מהשאלה ממנה

משמע שמן זה פגע, ביחוד שדובר על

גומים כמו מפלגת פועלי ארץ ישראל, מפ"ם ואחדות העבודה. אני
עד עכשו חושב, שבימים שמדובר על מערך חדש ואיחוד תנועת הפועלים,
אני חושב שהשורש נמצא במערך החדש ביכולת של אחדות של תנועת
הפועלים בצורה זו או אחרת, זה הדבר העיקרי. מכאן הקפיצה לממשלה
זה אחת שחיים. אמרתי זאת להזן בכנסת, ביחוד בעניינים בהם מדובר
על אחדות פוליטית. יש הקופות שנמנעים מזה ולא מדברים על זה.
אך דוקא באבוקות הללו אני מתפלא למה לא שואלים את מפ"ם למה הם
לא נותנים יד להחיש את אחדות תנועת הפועלים, כיוון ממילא דבר זה
היה נפטר.

כולם יודעים, ואמרתי זאת בפומבי, כאשר

צריך היה להקים מחדש את הממשלה, זה היה רצון כולם, מבן גוריון
כאשר היה עוד ראש הממשלה במעבר, דרך כל חברי הממשלה, דרך כולם,
הכנסת והציבור כולו, לא להמשיך בחיבומי משא ומתן קואליציוניים.
לקצר את הזמן עד כמה שאפשר. א ראיתי את זה כצו ומצווה ראשונה.
כולם ידעו שהמפלגות הללו שמהות את הממשלה, אז ועכשו, קשורות
בהסכם קואליציוני, ודבר זה יכול להיעשות רק בהסכמת כולם. חייב
הייתי להניח, ואני יודע שיש לי יסוד להנחה זו, שאם אני אציע
לצרף מפלגה זו או מפלגה אחרת, אפילו לשם משא ומתן, כיון שיש משא
ומתן בקואליציה או מדוע לא לצרף עוד מפלגה, לפחות עוד מפלגה אחת
חשובה - כולן חשובות ומכובדות, אלא יגידו שמפלגה זו החשובה
והמכובדת. מטבע הדברים כשמתחיל משא ומתן, מטבע הדברים שמדברים
על קוי יסוד, כי מה שמחאים להרכיב זה של שלוש מפלגות לא מתאים
לארבע, ומה שמחאים לארבע מפלגות בקושי יתאים לחמש. אז נכנסים
לחקופת הסמנריונים המפורסמים, ואני ידעתי שזה בניגוד לרצונו של
כל אדם ברחוב, בשעה שזה הרבה יותר חשוב. עד הבחירות נשארנו פחות
מארבע שנים, נשארנו רק שנתיים. בינהיים עמלים על מערך חדש בציבור
הפועלים, ואני חושב נאמנה שכאן מרכז הכובד. לא יכולתי לנהוג אחרת
לטובת מצבנו הפרלמנטרי ומצב המדינה.

קודם הזכרתי שנשלחו מכתבים רבים וחשובים
על ידי בן-גוריון לראשי מדינות, והנה חשב מדינת ישראל עם ממשלה
במעבר, והוץ מזה יש דברים חשובים כברי משקל, ודומני שזה היה
הדבר הכי חשוב והכי יקר לנו.

אם אוסיף לכך שמפ"ם לגמרי לא התבוססה
להגיד ברבים שקל קוי יסוד אלה לגמרי לא בא בחשבון, אז מה טעם
היה בזה?

גבט: ראש הממשלה הקודם טען לא פעם שאין הוא
מצוי בענייני כלכלה ואילו אחת כהנת
בעבר כשר האוצר, האפשר להסיק שחק חלק פעיל יותר בהכרעות
כלכליות מאשר ראש הממשלה הקודם?

רה"מ ל. אשכול: אני מיעץ לעחונאים קודם כל לא לקבל
אם הדברים ~~מספקים~~ כאשר ראש הממשלה
אומר שיש דבראם שהוא אינו מצוי בו. עכשו באה הענה אלי
שכהנתי כשר האוצר. אני רוצה להגיד שאני ארצה להיות ש חף להלכה
ולמעשה עם כל השרים, אבל מטבע הדברים שענייני הכלכלה בין יתר
המשרדים אני רואה אותם ראייה רצינית, כבדה וחמורה לעניינים שלנו,
וארצה כמובן לחת עזרהי והשקעתי עם אם אחבקש או אגרום לכך שיבקשו
אוהי לחת עזרה בעיקר לייצוב כלכלי. ואגב, היות ולא אמרת זאת
בפתיחה (ליו"ר), אני רוצה לכל הפחות להראות קצת ענווה, אני אוסיף
עכשו: עזבתי את משרד האוצר בימים שאתם אומרים שאנחנו עומדים על
סף או בחוף השער של יציבות כלכלית. אני ודאי רוצה לדאוג לבל
יבולע, לבל תכנס רוח פרצים ולבל יכנס השמן לשוטר הזה, כמו בראש
השנה לחקיקת שופר. העניין מעסיק אותי מאד. אני חושב שזה אחד
הדברים היסודיים והמרכזיים. אם אין קטח אין חורה, ואולי עלולים
לבוא ימים שיהיה מאבק ש קשה על צרכי במחון והחבוננות, ואם אחת
פחות תלוי מבחינה כלכלית אחת יותר חופשי בהכרעות.

החקים מוסדות מיוחדים כדי לשמוע על הקשר
בין משרד לבין המשרדים הכלליים

גבע:

המדובר פה לא במוסדות, כי אם בעשיה ובאנשים.
אתם יודעים שמיניתי עוזר, את שלמה אמיר,

רה"מ ל. אשכול:

שעבד אחי באוצר שנים אחדות, ואני רוצה לקוות שכאשר היה אחי כאשר
הייתי שר האוצר, כך יהיה אחי כאשר אני עכשו בהפקידי זה, וזו
החוליה המקשרת אותי למשרדים. לא השבתי שצריך להתחיל, ואולי לא
צריך להגיע לזה שיש להקים מוסדות. צריך עוד עזרה, כל ההכשרה,
להשען על משרדים עם מנגנונים שיש להם אפשרות ליצור יחסים כאלה
ויהיה להם צורך לדעת לדעת, ולי להיות אפשרות לדעת מה נעשה.
זאת צאצא צבת שנעשתה באיזה יום ראשון או יום שני בין השמשות
כאשר נכנסתי למשרד ראש הממשלה. הוקמה צבת זו בצורת שלמה אמיר,
ומצבת זו הקום עוד צבת.

מבילת האש נמפיימה ואני רוצה בשם כל
חברי לומר לך: יישר כח.

הינ"ר א. צימוקסיט
